

Quatre ulls

Em semblava més petit i pla,
 sense perspectiva,
 acostumat potser a veure'l buit,
 com un simple objecte d'estudi,
 perdut entre les pàgines marfades
 d'un llibre de text oblidat,
 dels que passen per la vida
 sense pena i sense glòria.
 Aquí, situat ara mateix
 a l'epicentre de la celsitud,
 m'impersona la grandesa,
 la majestuositat dels arcs,
 la flama eterna dels recordats
 i, sobretot,
 em captiva la sensació viva
 de ser-hi al teu costat,
 deixant constància perenne
 de la victòria incruenta
 que és tenir el clasc del teu alè.
 Des d'ara, i arreu,
 Aboukir, Austerlitz, Jemmapes
 i tu, sempre tu,
 flames del record,
 història no escrita
 de la magnitud dels imperis
 que es van aixecant dia a dia.

Acròstic

Fem franquícia d'una fotesa
 al pròleg d'aquesta retòrica inusual,
 un gla que desbrossa passats opacs,
 beutat astuta sense treves,
 obrim pas franc al galop celest
 usurpador de totes les apaties,
 recipient de noves insolències,
 gramatge precís de la metamorfosi.

Silenciar la soledat retinguda
amb l'arbitratge ceràmic dels esclats
impenitents de llums tènues,
nous auguris entre desesper i beutat,
toquen campanes i s'arqueja el gest.

Hostal secret de ritmes aquàtics,
oda líquida a la ressurrecció de la carn,
no existirà res que ens deturi la petja,
ocultarem els passats tèrbols,
renaixerem de les cendres velles
esvalotats, misteriosos i irrefutables.

16

Sonetí de Lafayette

Brillen els llums
amics profans
omplim les mans
cridem els grums

comprem perfums
som com alans
bàrbars humans
quins mals costums

mirem badem
amb molt delit
oh quins vitralls!

sentim brogit
terrabastalls
pugem baixem.